

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520205030
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1520205030.4

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: W. S., narodený XX.XX.XXXX, a Z. S., narodená XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - H. B. S., narodená XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G. 3, O. a otec - H. H. S., narodený XX.XX.XXXX, s trvalým bytom F. XX, O., v konaní na návrhy otca o zrušenie neodkladného opatrenia a o žiadosti otca na vydanie zvukového záznamu z pohovoru s maloletými deťmi, takto

rozhodol:

I. Súd návrhy otca z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 22P/184/2019-13 zo dňa 11.10.2019 súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého maloleté deti S. W., nar. XX.XX.XXXX a Z., nar. XX.XX.XXXX do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 22P/123/2019 dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi upravil styk s maloletými deťmi v sobotu v nepárnom kalendárnom týždni od 10.00 hod do 18.00 hod s tým, že si v určenom čase začatia styku mal. deti prevezme v mieste bydliska matky a matke deti v určenom čase ukončenia styku detí otec odovzdá v mieste svojho bydliska. Po dobu trvania tohto neodkladného opatrenia súd pozastavil účinky rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/325/2012-1388 zo dňa 30.06.2015 v časti zverenia maloletých detí.

2. Neodkladná úprava bola odôvodnená tým, že v danom čase najlepšiemu záujmu detí a ich prejavenejmu názoru, na ktorý bol súd s ohľadom na rozumovú vyspelosť detí povinný prihliadať, nezodpovedala ani otcom požadovaná alternatívna neodkladná úprava smerujúca k prezvereniu detí do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, ktorý návrh súd súčasne zamietol. Vo vzťahu k argumentácii otca ohľadom hrozby na psychickom zdraví detí, táto nebola v konaní preukázaná a jej reálnosť nemal súd za osvedčenú aj v kontexte predchádzajúcich okolností prípadu, na ktoré otec poukazoval, keď súd poukázal na obdobnú situáciu v r. 2016, kedy už došlo na niekoľko mesiacov k prerušeniu režimu SOS, ktorá skutočnosť však rozhodne nemala za následok otcom prezentované riziká vplyvu na zdravý psychický vývin detí, keď naopak pri výsluchu detí v decembri 2017 sa obe jednoznačne vyjadrili v prospech striedavej osobnej starostlivosti. Zmenu v psychickom nastavení súd detí súd nevytlúčil vzhľadom na odstup času a prirodzené psychické vyspíevanie každého z detí, mal za to, že nič nenasvedčovalo tomu, že by dochádzalo k narušeniu citového vzťahu detí k otcovi. Naopak obe deti potvrdili pretrvávajúci pozitívny vzťah k otcovi, avšak deklarovali nevoľu pokračovať v striedavej starostlivosti obomi rodičmi a vôľu zotrvať v osobnej starostlivosti matky. Súd konštatoval, že možnú manipuláciu detí, resp. zavrhovanie rodiča pred dieťaťom, ktoré by mohlo byť duševným ochorením, na ktoré poukazoval otec vo svojich predchádzajúcich početných návrhoch na neodkladné úpravy, je možné potvrdiť, resp. vylúčiť až znaleckým dokazovaním v konaní 22P/123/2019, ktoré súd avizoval

v záverečnom uznesení z pojednávania zo dňa 04.09.2019 a vzhľadom na obsah pohovoru s deťmi považoval za nevyhnutné vykonať v konaní vo veci samej takýto dôkaz, ktorý môže byť podkladom pre konečné meritorne rozhodnutie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S.. Taktiež vo vzťahu k prospechu maloletých detí a ich celkovým zdravotným stavom odkázal na konanie vo veci samej. Súd však v posudzovanej veci vzhľadom na okolnosti prípadu rešpektujúc najlepší záujem maloletých detí považoval za nutné zasiahnuť z úradnej povinnosti a dočasne upraviť pomery účastníkov tak, že deti dočasne neodkladnou úpravou prezveril do starostlivosti matky. K takémuto rozhodnutiu považoval za potrebné pristúpiť z dôvodu, že bolo zrejmé, že otec napriek oboznámeniu s obsahom vyjadrení maloletých detí pred konajúcou sudkyňou v meritórnom konaní vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019 nerešpektoval názor detí a ich aktuálne nastavenie, čo je v príkrom rozpore so zodpovedným výkonom rodičovských práv a povinností. Súd nemal absolútne žiadnu pochybnosť o intenzívnom a vrúcnom citovom vzťahu otca k maloletým a ani o jeho úprimnej vôli zabezpečiť pre deti to najlepšie, avšak je zrejmé, a to tak z obsahu pohovoru s deťmi ako aj z ďalších produkovaných dôkazov v konaní vo veci samej, že spôsob, akým si otec presadzoval vlastnú predstavu o najlepšom záujme detí, dostatočne neakceptoval ich individualitu, ich vlastné predstavy, potreby a dôstojnosť, hoci deti boli vzhľadom na ich vek a rozumovú vyspelosť už schopné samostatne tieto predstavy a potreby formulovať a prezentovať. Súd považuje za potrebné zdôrazniť že predstavy a potreby detí vychádzali z jedinečnej osobnosti každého z nich, keď deti vo veku mal. W. a Z. mali už v čase tejto úpravy prirodzene vlastné osobné preferencie a prehnane autoritatívny nerešpektujúci prístup z pozície rodičovskej moci môže mať práve za následok ich odmietanie. V záujme upokojenia situácie a predídienia neúmerneho tlaku na deti, ktorý museli pociťovať v dôsledku otcom násťojčivo vyvíjaných právnych aktivít za účelom nútenej realizácie striedavej starostlivosti detí proti ich vtedajšiemu nastaveniu, mal súd za splnené podmienky na rozhodnutie bez návrhu podľa § 360 ods. 1 CMP, keď v danom prípade vychádzal z preukázanej zmeny pomerov - v danom čase aktuálne deťmi akceptovanej a preferovanej výlučnej starostlivosti matky, ktorú otec nemienil rešpektovať. Keďže neboli zistené žiadne dôvody na absolútne vylúčenie styku otca s maloletými deťmi, ktorý kontakt ani deti neodmietali a jeho udržanie súd považoval za dôležité z hľadiska zachovania ich vzájomnej emocionálnej väzby, napriek tomu, že matka vychádzajúc z otcom citovanej vzájomnej komunikácie styk s deťmi otcovi umožňovala v súlade s ich momentálnou vôľou, resp. mu výslovne nebránila v styku, súd považoval za účelom stabilizácie pomerov účastníkov za potrebné nastavenie pevných základných pravidiel styku, a to na každú druhú sobotu v mesiaci počas celého dňa s obomi deťmi s tým, že deti si v určenom čase začatia styku otec prevezme v mieste bydliska matky, avšak v čase ukončenia styku si deti od otca prevezme matka v mieste bydliska otca, čím súd sledoval to, aby bola medzi rodičov rovnomerne rozložená časová záťaž spojená s realizáciou styku, pričom takýto režim podľa súdu mal predstavovať psychologickú istotu najmä pre maloletú Z., ktorá mala, vychádzajúc z opisu jej správania v posledných mesiacoch podaného obomi rodičmi, zjavne výraznejší problém s opätovným prespávaním u otca. Súd zdôraznil, že v prípade vôle detí, najmä W., ktorý je starší a evidentne omnoho samostatnejší než mladšia Z., bolo možné, aby prípadne v súlade s vlastnou vôľou u otca i prespal, eventuálne, aby si deti s otcom tak ako dovtedy dohodli individuálny kontakt v trvaní niekoľkých hodín aj počas bežného pracovného týždňa, ktorý však vzhľadom na súdu neznámy týždenný režim detí v šk. r. 2019/2020 ponechal súd plne v kompetencii rodičov a detí bez autoritatívnej úpravy. Plnenie vyživovacej povinnosti otca súd zatiaľ rovnako ponechal na zodpovednosti samotného otca ako povinnej osoby, resp. taktiež na dohodu rodičov.

3. Otec sa svojimi návrhmi domáha zrušenia neodkladného opatrenia z dôvodu, že súdy vo veci výkonu rozhodnutia nekonajú, poukázal na nezákonnosť uznesenia, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené a opätovne žiadal o zabezpečenia odovzdania maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, keďže je nevyhnutné rozlišovať, či maloletá Z. starostlivosť s otcom odmieta z dôvodu manipulácie matkou či matkinou rodinou, resp. ide o situáciu, keď matka maloletú na styk s otcom nepripraví a nechotu maloletej sa nečinne prizera, príp. ju trpí. Otec má za to, že výkon striedavej osobnej starostlivosti je v najlepšom záujme maloletej Z., v jej živote hrá nezastupiteľnú úlohu. Má za to, že v tomto konaní súd koná matkofilne, nevykonal žiadny dôkaz, akceptuje matkine lži, že deti nechceli byť v striedavej osobnej starostlivosti. Obe deti s týmto nesúhlasia - s obmedzovaním podľa rozhodnutia súdu - , s otcom majú vynikajúci vzťah, avšak súčasný stav im neposkytuje dostatočný čas na starostlivosť s otcom, matka na maloletú pôsobí negatívne a maloletá len kopíruje absolútne svojvoľné správanie sa matky. Q. nie je schopná zabezpečiť prípravu maloletého do školy. Maloletý W. má od roku 2009 ťažké nočné mory z babky, a pre sústavne kričiacu matku má znížené sebavedomie. Maloletá Z. má od roku 2013 ťažké nočné mory z dôvodu fyzického útoku a napadnutia otca matkou, poškodenie zdravia jej matkou a babkou uvedením do regresu psychickým nátlakom, sústavnou manipuláciou a

štváním proti otcovi, zastrašovaním z prespatia otca a snahou o hospitalizáciu matkou na psychiatrii, stavy zástavy dychu, syndróm zavrnutia otca. Otec je sudcami tunajšieho súdu psychicky týraný. Súd nemôže uprednostňovať názor dieťaťa pred inými zisteniami a nemôže byť postavený nad najlepší záujem dieťaťa, nad právo na dvoch rodičov.

4. Z výsluchu detí konaného dňa 16.12.2020 na tunajšom súde vyplynulo, že styk medzi otcom a maloletými sa realizuje bez zásadnejších problémov. Obe deti aktuálny stav vnímajú a hodnotia pozitívne a neželajú si jeho zmenu. Nesúhlasia s návrhom otca na zrušenie neodkladného opatrenia a návratom do predošlého stavu. Celkovo hodnotia, že aktuálna situácia je pre ne lepšia. S otcom sa pravidelne vidávajú a o styku sa vedia dohodnúť, keď termíny styku si dohadujú s otcom priamo deti.

5. Matka sa vo svojom podaní zo dňa 20.11.2020 k návrhu otca vyjadrila tak, že otec má daný priestor na kvalitne strávený čas s deťmi a možnosť udržania si dobrého vzťahu s nimi, ako aj plánovania ďalších aj dlhších stretnutí nad rámec určeného času. Za vzájomný vzťah medzi rodičom a dieťaťom je zodpovedný každý rodič sám, otec sa mylne domnieva, že si lásku zabezpečí zákonom. Návrh otca žiada zamietnuť.

6. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

8. Neodkladné opatrenie v sporových konaniach podľa Civilného sporového poriadku môže súd zrušiť len na návrh. Súd na takýto návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

9. Na rozdiel od konania sporového, v mimosporovom konaní je možné neodkladné opatrenie zrušiť aj bez návrhu v prípade, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

10. V uvedenej veci bolo preto potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Z obsahu spisu vo veci samej vedenej pod sp. zn. 22P/123/2019, ako aj vo veci nariadenia výchovného opatrenia vedenej pod sp. zn. 22P/135/2019, ako aj z doposiaľ vykonaného dokazovania a podaní rodičov súd zistil, že neodpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, otec súdu ani v jednom zo svojich podaní neosvedčil, že na jeho strane, resp. na strane maloletých došlo od nariadenia neodkladného opatrenia k zmene odôvodňujúcej jeho zrušenie.

11. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

12. Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že medzičasom došlo v konaní vo veci samej vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019 k nariadeniu znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológia. Znalecký posudok doposiaľ napriek značnému časovému odstupu nebol vyhotovený vzhľadom na riešenie zmeny v osobe znalca. Otec aj v predmetnom konaní súd zahľuče kvantom neprehľadných zmätočných podaní, mimoriadne sťažujúcich plynulý postup v konaní, ktoré celkom zjavne slúžia na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie, resp. bránenie jeho subjektívne vnímaných práv, bez zohľadňovania komplexnej platnej zákonnej úpravy, a smerujú k zmareniu znaleckého dokazovania, nariadenie ktorého zo strany súdu otec výslovne považuje za nátlak podľa § 192 ods. 1 až 4 Trestného zákona, z nedostatočnej znalosti práva absolútne opomínajúc okolnosti vylučujúce protiprávnosť činov upravených v štvrtom oddiele Trestného zákona, osobitne vo vzťahu k výkonu práva a povinností (§ 28 Tr. zákona). Konanie súdu obzvlášť sťažuje, pokiaľ otec vedený vlastným presvedčením bez opory

v zákonoch, v ktorých sa pochopiteľne vzhľadom na absentujúce komplexné právnické vzdelanie dostatočne neorientuje, nie je ochotný akceptovať žiadne z rozhodnutí, resp. právnych záverov súdu.

13. Otec doposiaľ nebol ochotný akceptovať ani to, že vykonanie znaleckého dokazovania v súlade s príslušnými ustanoveniami procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdmi, je v danom prípade kľúčovým dôkazným prostriedkom, nevyhnutným pre spravodlivé meritórne rozhodnutie vo veci ďalšej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktoré oddáva predovšetkým vlastným obštrukčným a až hranične šikanóznym konaním vo vzťahu k súdu. Napokon aj chaotický obsah, forma a frekvencia početných podaní otca iba potvrdzujú nevyhnutnosť potreby uskutočnenia psychologického skúmania v predmetnej veci, a to nielen v smere naznačenom otcom v jeho podaniach vo vzťahu k matke a maloletým deťom, ale predovšetkým v smere vplyvu jeho vlastného osobnostného nastavenia na vývin rodinných pomerov. Výsledky znaleckého dokazovania by napokon tvorili spoľahlivý podklad aj pre prípadné zrušenie aktuálne účinného neodkladného opatrenia, ktorým došlo k pozastaveniu k zabezpečovaniu starostlivosti o deti zo strany rodičov vo forme striedavej osobnej starostlivosti, na základe rozsudku tunajšieho súdu č.k. č.k. 20P/325/2012-1388 zo dňa 30.06.2015, ktorá vo významnom časovom období aj bez zásadnejších problémov riadne fungovala.

14. V danom čase však súd na základe dostupných výsledkov dokazovania nezistil zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zrušenie uznesenia súdu č.k. 22P/184/2019-13 zo dňa 11.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/420/2019-106 zo dňa 21.11.2019, na základe ktorého rozhodnutia súd pristúpil k dočasnému zvereniu maloletých detí osobnej starostlivosti matky v súlade s ich vôľou, vychádzajúcou z ich subjektívneho prežívania v čase rozhodovania, ktoré súd nemá za objektivizované vzhľadom na stále neuskutočnené znalecké dokazovanie. Naopak vychádzajúc z opakovaného pohovoru s maloletými deťmi dňa 16.12.2020, opätovne uskutočneného napriek subjektívnemu presvedčeniu otca o opaku plne v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami vyplynulo, že situácia detí sa stabilizovala, v aktuálnom režime, kedy majú umožnený pravidelný kontakt s otcom, a to aj nad rozsah času vymedzeného neodkladnou úpravou, sú spokojné a stav založený neodkladnou úpravou nemá žiaden negatívny vplyv na kvalitu ich emocionálneho vzťahu s otcom.

15. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že deti, na ktorých názor súd s prihliadnutím na ich vek a rozumovú vyspelosť musí prihliadať, nepotvrdili otcom tvrdenú príčinu ich nevdle pokračovať v striedavej osobnej starostlivosti v dôsledku manipulatívneho konania matky, resp. starej matky. Naopak skôr sa stále javí, a bez uskutočnenia znaleckého dokazovania v konaní o zmenu zverenia nie je možné ani túto skutočnosť, rovnako ako možný vplyv uvedených blízkych osôb detí jednoznačne ani potvrdiť, ani vyvrátiť, že k zmene postoja detí došlo v dôsledku konania samotného otca, ktorý ani po dočasnej úprave pomerov uskutočnenej v záujme maloletých detí, k zdravému psychickému vývinu ktorých by neprispel stav neustáleho podvedomého tlaku povinnosti prispôbiť sa nútenému stavu založenému predchádzajúcim rozhodnutím súdu o striedavej osobnej starostlivosti, prispel sám otec svojim osobným postojom a prístupom k výchove detí, pričom doposiaľ nebol schopný dostatočnej sebareflexie. Naopak z opakovaného pohovoru s deťmi vyplýva, že rozvíjaním istých tém, ktoré v deťoch vyvolávajú diskomfort, v nich naďalej iba utvrdzuje nevdľu vrátiť sa k módu striedavej osobnej starostlivosti, ktorá prichádza do úvahy nielen vtedy, pokiaľ o ňu rodič vedený osobnou túžbou plne realizovať svoje zákonné právo na osobnú starostlivosť o deti prejavuje záujem, ale za súčasného splnenia podmienky, že ňou budú lepšie zaistené potreby detí a to nielen po materiálnej, ale predovšetkým po stránke psychickej. Aj v tejto súvislosti súd otcovi opätovne zdôrazňuje dôležitosť vykonania znaleckého skúmania vo veci samej a apeluje na otca, aby sa zdržal ďalšieho konania, ktorým by takémuto nevyhnutnému dokazovaniu bránil, nakoľko jeho uskutočnenie je v záujme všetkých účastníkov konania. K zmene nariadeného právoplatného neodkladného opatrenia môže súd pristúpiť iba v prípade zmeny pomerov, resp. k jeho zrušeniu v prípade preukázateľného odpadnutia dôvodu, ktorý súd viedol k jeho nariadeniu, avšak súd k takémuto rozhodnutiu nemôže pristúpiť iba na základe kvanta zmätočných a často s vecou nesúvisiacich tvrdení a subjektívneho presvedčenia otca, ktorý svojim nátlakovým postojom vo vzťahu k súdu a k samotným deťom iba preukazuje svoju neschopnosť, resp. neochotu rešpektovať maloleté deti nie ako objekty, ale ako plnohodnotné subjekty práva s ich autonómnym prežívaním a potrebami, čo ho značne diskvalifikuje z hľadiska jeho rodičovských kompetencií.

16. Súd je povinný poskytnúť maloletým deťom najvyššiu ochranu, a to i na úkor jeho rodičov. Súd chrániac záujem maloletých detí, pri určovaní a posudzovaní ktorého súd zmysle čl. 5 písm. c) Základných zásad Zákona o rodine súd posudzuje a zohľadňuje o.i. aj ochranu dôstojnosti, ako aj

duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, návrhy otca zamietol, lebo nepreukázal takú zmenu pomerov, ktorá nastala od rozhodnutia súdu o dočasnom prezverení detí, ktorá by odôvodňovala zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, keď otec naďalej stále zotrváva na svojich postojoch a na jeho strane vo vzťahu k pochopeniu potrieb maloletých detí neprebehol pozitívny posun v dostatočnej intenzite, súdiac podľa cyklicky takmer zhodného obsahu jeho podaní v porovnaní s jeho podaniami predchádzajúcimi nariadeniu neodkladnej úpravy.

17. Ostatné skutočnosti, ktoré otec vo svojich podaniach uvádza, budú predmetom dokazovania vo veci samej, ktoré bude nasledovať po uskutočnení znaleckého dokazovania.

18. Súd napokon apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí a aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývin svojich detí. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem detí. Súd dáva do pozornosti oboj rodičom aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, ktoré pri svojom rozhodovaní rovnako zohľadňoval. Deti na svoj harmonický rozvoj potrebujú lásku a porozumenie, mali by vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Každý z nich je povinný vychovávať deti v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ich usmerňovať vo vzťahu k nemu. Každé dieťa si želá, aby sa jeho rodičia pred ním nehádali, aby boli navzájom k sebe i k nemu aspoň tak zdvorilí, ako sú k ostatným ľuďom a ako to aj od neho vyžadujú. Podmienkou efektívneho rodičovstva nie je, aby sa rodičia mali radi, aby sa všetko vrátilo do koľají, keď konflikty medzi nimi neboli. Stačí, keď konflikty zminimalizujú tak, aby sa mohli o deti riadne starať. Teda dôležité je prestať pokračovať v konflikte. Deti nereagujú len na to, ako sa rodičia správajú k nemu, ale aj na to, ako sa správajú vzájomne voči sebe, aký majú k sebe navzájom ako rodičia postoj. Predovšetkým rodičia sú ich rozhodujúcim vzorom. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na ich spoločné deti a nepoužívali ich ako nástroj vzájomného boja. Súd rodičom odporúča, aby spoločne pokračovali vo využití odbornej pomoci, ku ktorej dobrovoľne iba na základe intervencie súdu pristúpili v priebehu konania sp. zn. 22P/135/2019 s cieľom naučiť sa spolu vecne a konštruktívne komunikovať, reflektovať na potreby detí a neprenášať na ne ich vzájomné nezhody a negatívne postoje, ktorú možnosť im sprostredkoval aj súd v označenom konaní o nariadenie výchovného opatrenia, avšak bez zmeny prvotného nastavenia každého z rodičov zatiaľ stále evidentne neefektívne.

19. Súd teda na základe uvedeného dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, naďalej trvajú a návrhy otca na zrušenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako nedôvodné. Nakoľko otec súdu neosvedčil, že došlo k takej závažnej zmene pomerov alebo odpadli dôvody, pre ktoré je neodkladné opatrenie nariadené, súd jeho návrh v celom rozsahu zamietol (obe deti síce pozitívne hodnotili, že otec začal niektoré veci chápať, situácia sa upokojila, ale jeho samotný prístup prezentovaný navonok je stále nezmenený).

20. Otcom navrhované zrušenie súdom nariadeného neodkladného opatrenia by znamenalo, že by boli deti opätovne proti ich vôli vystavené neprímeranému psychickému tlaku v dôsledku prežívaného diskomfortu pri nezmenenom výchovnom postoji otca ako aj jeho naladení vo vzťahu k matke. Napokon nebolo vo vzťahu k objektivizácii dôvodov postoja detí vo veci samej doposiaľ ukončené znalecké dokazovanie, výsledky ktorého budú mať rozhodujúci význam pre posúdenie dôvodnosti ďalšieho trvania neodkladnej úpravy.

21. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP).